

ու ջոււաբ տարան հօր թէ՛ Ասլիմեւլիքն էկաւ, էն լէ մարդ ճամբեց առէչ ու առաւ, գնաց:

Տարան հօր գիւան. հէր բոռաց ու ըսեց.— Բերէք մէկ-մէկ տղայ ջոջ կոքին մատաղ էնինք:

Բերին մէկ-մէկ տղայ ջոջ կոքին մատաղ:

Ու Ասլիմեւլիքն ըսեց.— Դո՞ր գացիր, դու չ'գիցա՞ր, օր դոր էրթէր, ջոջ կուռք քրզի կ'ըներէր: Դէ արի, ըսեց, ջոջ կոքին էրկըրպագուտն տուր, օր քրզի մատաղ էնիմ:

Առաւ ու գնաց կոքի տուն:

Ասլիմեւլիքն ըսեց.— Թագաւոր, ես էդոր էրկըրպագուտն չըմ տուի, չըմ գինայ. դու արի էրկըրպագուտն տու, տեսնամ ի՞մալ կիտաս, ես լէ քրզնէ սովըիմ ու տամ:

Թագաւոր կղաւ ու էրկըրպագուտն տուեց թէ՛— Իդա թաւուր տուր:

Ասլիմեւլիք լէ քաշեց թուր, զարկեց գլոն կտրեց. գլոն կտրեց ու թալեց դուս. ու մտաւ կոքերու մէջ ու ջարդեց:

Ջարդեց էլաւ դուս, ըսեց.— Որն օր իմ Աստուած կ'պաշտայ թըղ գայ իմ թրի սկով ընցնի:

Քաղաք քաղքով թափան ու էկան. էկան ըսեցին թէ՛— Դու ո՞ր Աստուածն օր կ'պաշտիս, մենք լէ էն Աստուած կ'պաշտինք:

Բերեցին Ասլիմեւլիք գրին թագաւոր. նստաւ թախտի վրէն:

Էդի մնաց էդ տեղ, ետ դառնանք, էրթանք Սանասարի կուշտ:

Բ.

Ա Ռ Ո Ւ Ժ Ա Չ Ե Ւ Մ Հ Ե Ր

Սանասարին էլաւ մէկ տղայ, անուն գրին Մհեր¹⁾: Մհեր օրը

կանոնը, օր զէդ խօսքն ըսեց, զթագաւորի ախշիկ կուզիմ իմ տղին, գիմ տէր կ'սաղցում:

¹⁾ Ա. վարիանտով Մհերը Ասլիմեւլիքի որդին է և ոչ Սանասարի հօրը սպանողն էլ Սանասարն է: